

CALAIX DE SASTRE

PUBLICACIÓ TRIMESTRAL GRATUÏTA
DE L'ESCOLA JOAN PELEGRÍ.

Juliol 2004
núm.

29

Olimpíades,
juny 04

SUMARI

Juliol 2004

ACTUALITAT

- 3 Una setmana de celebracions.
- 6 El Centenari a TV3.
- 7 Infants al pati del Centre. 1910.
- 8 El Centenari, aniversari per tothom.
- 9 Jocs florals al districte Sants-Montjuïc.
- 10 III Trobada internacional de teatre.
- 12 Alumnes de 2n d'A. i C. avaluen la qualitat del seu treball analític.
- 14 Cursos de Formació Ocupacional 2004.
- 15 Concurs de Fotografia del Centenari.
- 16 Lectures a l'ombra.
- 19 Trobada d'inmigrans.
- 20 Andalusia 2004. Un viatge amb aire de comiat.
- 22 Impressions d'Andalusia.
- 24 La Triatló: una "superació personal".
- 25 Bicicletada.
- 26 Moure el món.
- 27 Jornada esportiva de Batxillerat.
- 28 Esquí a Masella.

OPINIÓ

- 30 Impressions del Centenari.
- 31 La incòmode i necessària escola dels "no".

INFANTIL I PRIMÀRIA

- 32 Dibuix del Centenari.
- 33 Les convivències de 4t.
- 34 Les convivències de 6è.
- 37 Les convivències de P4.
- 38 Jornades Culturals a l'escola.

Escola Joan Pelegrí de la Fundació Cultural Hostafrancs

Centre de Secundària
Consell de Cent 14
08014 BCN
tel 93 431 62 00

Centre de Primària
Ermengarda 11-25
08014 BCN
tel 93 423 93 04

www.joanpelegri.com
e-mail
escola@joanpelegri.com

Edita: Escola Joan Pelegrí

Coordinació: Josep Miró

Disseny i maquetació: Marta Bagan

Versió digital: Herminio Manzano

Col.laboracions: Josep Alcón, Andrea Esteban, Anais Ferrer, Mònica Pardo, Antoni Lladó, Mar Sanglas, Pol Bricall, Cristina Battle, Grup UNESCO, Jordi Vera, Marta Breu, Montserrat Llurba, Jordi Llurba, Marc Delgado, Marc González, Marta Jorba, Ainhoa Reverte, Xavier Figueras, Josep León, Miquel Cubero, Eva Domínguez, Carles Villalón, Aitor Cantalapiedra, Víctor de Pablo, Òscar Rodríguez, Dani Ortiga, alumnes de 4t i 6è de primària, alumnes de P4.

Impressió: COCHS, Indústria Gràfica.

ACTUALITAT

Una setmana de celebracions

El programa d'activitats a l'entorn del Centenari anunciava per a la setmana del 22 al 28 de març un seguit d'actes, cada dia amb un contingut diferent. El dijous 25 de març, dia del Centenari i el diumenge 28, dia de celebració festiva amb el barri, foren les jornades més intenses, participatives i festives.

Dijous 25 de març. Dia del Centenari

Durant la jornada, es van fer a les aules activitats a l'entorn del centenari (Jocs del Centenari, Projecció del vídeo del Centenari). Visita a l'Exposició Fotogràfica del Centenari, Concert de Músics Solidaris, Campanya cooperació UNESCO, teatre (a la Sala d'actes i Les Cotxeres) i xocolatada.

A les 12.45h, tots els alumnes i professors i personal de l'escola es van trobar al pati Centre. S'hi va cantar l'Himne del Centenari i es va fer la foto de família de tota l'escola.

El diumenge, 28 de març. Festa amb el barri

La Fundació Cultural Hostafrancs celebrà un dia de festa amb el veïns del barri per commemorar el centenari del seu origen amb la creació del Centre Montserrat Xavier, situat al carrer Ermengarda.

Des de quarts de deu del matí, amb un cercavila pel barri que anunciava l'inici de la festa i fins les cinc de la tarda que acabava un multitudinari dinar popular al pati del Centre, es van encadenar els diferents actes participatius. Els primers protagonistes foren els infants amb la presència dels alumnes d'infantil i primària l'escola que entonaren, entre altres cançons, l'himne del Centenari que també pogué cantar el públic gràcies al repartiment de la lletra impresa a tots els assistents.

Alumnes entonant l'himne del Centenari.

Botifarrada popular.

Colla castellera al pati del Centre.

El Secretariat d'Entitats, present a la celebració.

En acabar la cantada, la presidenta del Secretariat d'Entitats de Sants, Hostafrancs i la Bordeta, Eulàlia Perarnau, lliurà en nom del Secretariat una placa de ceràmica a la Fundació en el seu primer centenari. La peça bellament il·lustrada, té inscrites unes paraules del pedagog Joan Pelegrí: "Crear un bell estat d'amistat i de confiança és decisiu per a l'esdevenidor del futur ciutadà".

Seguidament l'Orfeó Atlàntida obsequiava els assistents amb la interpretació de cançons tradicionals catalanes.

Al migdia, actuació casteller amb tres colles, Castellers de Sants, Castellers de la Vila de Gràcia i Castellers de Sant Cugat. En un pati del Centre que era ple de gom a gom, el públic pogué contemplar l'enlairament dels magnífics castells amb gran interès i emoció.

A quarts de dues de la tarda, començava el dinar popular que reuní prop de cinc-cents comensals. La botifarrada se serví amb una perfecta organització i tothom pogué gaudir-la sense haver d'esperar massa, en unes taules parades al pati. El dia també acompanyà la celebració amb un sol esplèndid.

Es va cloure la jornada, a les sis de la tarda, amb una representació de teatre a la sala d'actes de l'Ateneu Montserrat. El grup *No sabem on anem* de la Parròquia del Sant Àngel Custodi i Ateneu presentà: *Quan ens casem...*. L'espectacle fou un èxit i el públic assistent acomiadà els actors amb forts aplaudiments. En podeu llegir una ressenya escrita per un dels actors que van participar en la representació. Hi ha també unes paraules dedicades a la memòria del seu company d'escena Jaume Vaquero, membre del grup *No sabem on anem* que va morir de forma sobtada, al cap de pocs dies. (CS)

Entrega de la placa de ceràmica del Centenari.

Jaume Vaquero (1946-2004)

En Jaume ens va deixar malauradament el passat 9 d'abril, tot just 12 dies després de la nostra presentació a l'Ateneu amb l'obra "*Quan ens casem*", amb motiu del Centenari del Centre Montserrat-Xavier.

Fent un xic de memòria us diré que era el Soppitt, un home en principi tímid però que finalment s'imposa a la seva dona. En Jaume es va integrar al Grup *NO SABEM ON ANEM* fa prop de dos anys. El seu debut oficial va ser el dia 25 de gener i era la seva primera actuació teatral. Poc ha pogut gaudir de les alegries i amics que pot arribar a proporcionar el món del teatre d'aficionats. Davant d'aquest fet que ens va deixar a tots molt tocats, només podem dir-te: "Gràcies, JAUME", per tot aquest temps que hem gaudit de la teva companyia. Passarà el temps, però el teu record perdurarà sempre entre nosaltres.

Els teus companys

En motiu del Centenari del Centre Montserrat-Xavier, primera pedra del que avui és la Fundació Cultural Hostafrancs, el passat 28 de març (dins del marc dels actes centrals d'aquest esdeveniment tan important) va tenir lloc una representació teatral a càrrec del grup *No sabem on anem* de la Parròquia del Sant Àngel Custodi. El grup va posar en escena l'obra *QUAN ENS CASEM* original de J.B. Priestley.

L'obra, dirigida amb molta cura per Montserrat Zurita, va saber donar, amb la seva experiència, el paper adequat a cada un dels actors. També el vestuari va lluir molt positivament, donant color, alegria i vistositat al llarg de tota l'obra. El toc musical també fou molt encertat en tot moment, així com tots els que treballaven entre les bambolines. Els actors, des de l'escenari, vàrem captar l'atenció del públic, que va entrar molt ràpidament en l'obra. Són d'aquelles coses que hom intueix al moment. Sabem que va ser seguida amb molta intensitat i el públic (que pràcticament omplia la Sala d'Actes), va sortir molt satisfet de la nostra representació.

Gràcies a tots: al Patronat, Fundació, Ateneu,... En fi, no voldria deixar-me a ningú. També vull informar que a partir d'ara, el grup queda integrat a l'Ateneu. Per tant des d'ara serem el Grup de la Parròquia i Ateneu o Ateneu i Parròquia, atnt és. El que compta és poder gaudir de TEATRE al nostre barri d'HOSTAFRANCS.

També vull dir-vos que totes aquelles persones que vulguin fer teatre seran ben vingudes al grup. Com diu la dita: "com més serem més riurem". Som com una petita família molt unida, i ens agradaria que aquesta fos més nombrosa, volem una família amb alegria i companyerisme per damunt de tot.

Per contactar amb nosaltres no podeu fer els dilluns i dimecres de 21.30 a 24.00 h. a l'Ateneu. Són els nostres horaris d'assaig.

Un antic alumne.

Escena de l'obra de teatre *QUAN ENS CASEM*.

Actors participants en l'obra de teatre *QUAN ENS CASEM*.

El centenari a TV3

La setmana del centenari de l'escola, els alumnes de primer i segon del cicle formatiu STI (sistemes de telecomunicació i informàtics) i els de segon d'AiF (administració i finances) vam assistir al programa "La Columna" de Júlia Otero a TV3 i vam lliurar en directe, davant les cameres, la samarreta commemorativa del centenari i el cub del centenari, com a recordatori de la nostra visita i pas per TV3, en uns dies tan especials per la nostra escola, com és la celebració dels 100 anys.

Les fotos recullen el moment del lliurament de la samarreta i el cub del centenari per part del delegat del segon curs de l'STI, Miquel Castañeda, a un dels presentadors del programa "La Columna". També podeu veure diferents moments del programa.

Normalment, cada any assistim algun directe en alguna cadena com TV3 o CityTV per què els alumnes puguin veure de prop, com es treballa darrera de les càmeres. Van poder veure la feina de regidors, ajudants, cameres, realitzador, maquilladors, etc.

Una curiositat: vam passar molt però que molt fred dins del plató. El motiu? Doncs, molt fàcil. Els potents focus utilitzats al plató per poder donar suficient llum, dirigits als presentadors, obliguen a posar un aire condicionat exageradament alt, tot i ser el mes de març. És per aquest motiu, potser ho heu vist alguna vegada, que quan les càmeres deixen entreveure per error el regidor, com el Nus del programa de l'Andreu Buenafuente, o algun camera, si us fixeu, van molt abrigats fins i tot amb anoracs i bufandes dins del plató, com vam poder veure aquest dia, i en canvi els presentadors van amb roba quasi d'estiu. Vam passar fred, però ho vam passar molt bé i vam poder lliurar el nostre recordatori d'una diada especial com és la del centenari de la nostra escola.

Josep Alcón i Marrugat
Cap de família professional electrònica
Tutor 1er CFGS STI

INFANTS AL PATI DEL CENTRE. 1910

Hola:

Em dic Enric i sóc el nen de la foto. Us preguntareu que quin nen sóc ja que, n'hi ha uns dinou, doncs sóc el primer de tots, el que està més endavant. Bé el que us volia explicar no és qui sóc, sinó per què escric això. Doncs el motiu és la diversió que vaig passar amb aquella foto, perquè una foto d'aquestes no es fan cada dia.

Era un dia poc assolellat i jo estava avorrit, quan va venir el professor i va dir, demà farem una fotografia de tota la classe i com jo, tots ens vam aixecar i vam fer un crit d'alegria però el professor Ernest no va trigar a cridar per calmar-nos.

El cas és que al dia següent vam venir tots tan mudats que semblava que ens n'anéssim a missa, però era per sortir bé a la fotografia. El professor Ernest, ens va posar a tots "repartits" per la part de la fotografia i a mi el primer, que era un dels únics que anàvem de negre, (i això de ser un dels únics em feia una mica de vergonya), però com no estàvem molt atents del que portava posat un i l'altre, vaig deixar de preocupar-me i vaig començar a divertir-me amb els altres que estaven fent el ruc i s'ho estaven passant genial. Però quan portàvem més de tres quarts d'hora intentant que tots ens estiguéssim quietes, el professor Ernest va fer un crit tant fort que a tots se'ns va girar el cap automàticament per identificar d'on provenia aquell crit i efectivament era del professor Ernest que n'estava fart. Amb aquell crit a tots se'ns va quedar la cara llarga. Ara, ens penedíem d'haver-nos portat tant malament així que ens vam quedar quietes i amb la cara llarga per fer la fotografia. Però només sentir en "clac" de la foto tots ens vam posar a cridar, a saltar i a jugar de nou perquè ja havíem aconseguit el que el professor Ernest volia.

Un cop feta la foto, jo m'esperava que ens en donarien una a cadascun però al final el que van fer va ser penjar-la al centre i el que ens preguntàvem era per què en Pau (el de la punta), es fregava els ulls, però vam descobrir que no volia que se'l veiés perquè no li agradava (era l'únic de la classe que no li agradava fer-se aquella foto). I l'altra pregunta que ens fèiem, bé, es feien els meus companys menys jo (perquè la pregunta anava sobre mi), era que perquè era l'únic que no mirava cap on havia de mirar (cap endavant). Mai els ho vaig dir, però va ser perquè vaig veure com el professor Ernest somreia, ja que mai, mai, mai somreia. Era el professor més seriós que hi havia al centre, nosaltres, (els meus companys i jo), no sabíem per què, i aquell dia era el que menys possibilitats teníem que somriguéssim gràcies a nosaltres perquè no ens havíem comportat adequadament.

Però al cap i a la fi, el professor Ernest, VA SOMRIURE! I és que al centre s'aconsegueixen somriures fins i tot de les persones menys esperades.

Aquesta és la història de la fotografia, i me n'alegro que aconseguíssim el que vam aconseguir, fer content el professor Ernest.

Andrea Esteban.

2n ESO D

Infants al pati del Centre. 1910.

EL CENTENARI, ANIVERSARI DE TOTHOM

L' escola celebra el centenari,
amb nosaltres i els nostres cors,
i aparta un dia l' horari,
i l' omple de vells records.

El mil nou-cents quatre,
neix Montserrat-Xavier,
i ara, després de 100 anys,
una festa s'ha de fer!

Acosteu-vos, nens i nenes,
a aquest dia de celebració,
activitats de totes menes,
que us ompliran d' emoció.

Excursions i sortides,
per a tota les edat,
amb mestres i sense i llibres,
al Centre Montserrat.

El nom ja no es conserva,
i ara es diu Joan Pelegrí,
però a ell, li devem respecte,
en el gran dia d' avui.

Han passat cent anys,
t'omple de melangia,
pensar que al bicentenari,
encara es recordarà aquest dia!

L' escola creix amb el temps,
i el Pele ho fa a acord,
que amb el nom de l'escola,
encara se li fa honor.

Així, doncs, doneu gràcies,
del Pelegrí poder anar-hi,
i celebrem amb grans somriures,
El dia del centenari.

JOCS FLORALS

DISTRICTE SANTIS-MONTJUÏC

En els Jocs Florals d'enguany del Districte Sants-Montjuïc que compten amb la participació de les escoles dels nostres barris, van ser premiats els treballs de les alumnes de l'Escola Joan Pelegrí:

2n Premi catg. D Poesia: *La nit a la meva ciutat*
Meritxell Rigol (2n F ESO)

1r Premi catg. F Poesia: *Esperant ...!*
Maria Betània Riquelme (2n A Batx)

2n Premi catg. F Prosa: *Ella i jo*
Marta Peña (2n F Batx)

III TROBADA

INTERNACIONAL DE TEATRE 2004

Enguany, la III Trobada Internacional de Teatre va tenir lloc a la nostra escola del 10 al 14 de maig. La primera trobada s'havia celebrat a Milan (nosaltres no hi vam participar) i la segona a Marsella l'any 2002. Tot seguit us resumim el que vàrem fer durant aquells dies.

El dia 10 van arribar els participants de Berlín. Els vam rebre a l'aeroport de Barcelona i els vam acompanyar a casa de les famílies que els acollien. A l'endemà al matí, van fer una visita a les instal·lacions del teatre de la Fundació Cultural Hostafrancs i al barri de Sants-Hostafrancs. Després de dinar van fer el primer assaig de la seva obra de teatre (*La Sirenetta*).

El dia 12 al matí, vam fer una sortida amb autocar per Barcelona. Vam visitar la Sagrada Família, el Parc Güell i la Vila Olímpica. A la tarda van fer un altre assaig del teatre i vam anar a buscar el grup de francesos. A la nit havíem preparat un sopar per a tots els participants. Els vam obsequiar amb samarretes i clauers de la FCH amb motiu del centenari.

El dia 13 ens vam dedicar tot el dia a fer assaigs al teatre i a preparar els llums, el so i l'escenografia de cada espectacle. L'estrena va ser a la nit.

El millor grup va ser el francès que amb *LA HISTÒRIA DE L'AIGUA*, va presentar un espectacle de mim, molt entenedor i amb una qualitat quasi professional. Van guanyar el premi d'escenografia i al premi al millor grup. Els alemanys que presentaven una versió musical de *LA SIRENETA*, van fer una versió molt moderna i van guanyar el premi a la millor posada en escena. El grup català, és a dir nosaltres, vam fer el primer acte de *LA FILLA DEL MAR*, i vam guanyar el premi a la millor interpretació.

Tot i els nervis de l'organització, l'experiència va ser única i el resultat molt positiu.

El dia 14 van sortir tots els grups cap al seu país d'origen, molt satisfets de l'estada a Barcelona, molt agraïts de l'organització i de la bona acollida.

Es preveu que la propera trobada serà a Berlín el 2006.

Mònica Pardo, Antoni Lladó. Juny 2004

Grup de teatre

Tema de la trobada: El mar

El mar és un mitjà de comunicació entre els pobles i les cultures, i un mitjà d'intercanvi comercial i social. Al llarg de la història el mar ha estat utilitzat per nombroses civilitzacions per fer arribar la influència de diversos pobles: grecs, romans, vikings, normands,... També molts pobles han imposat, a través del mar, la seva cultura i els seus valors.

Actualment el mar és un mitjà de migració i de pas de moltes persones que cerquen refugi en altres països; cruïlla d'amics i esportistes, destí de molts turistes, i musa d'artistes i poetes.

La proposta de la III Trobada Internacional de Teatre 2004 té aquest sentit: Representacions en las que el MAR sigui el protagonista: un personatge, un decorat, un símbol, un tema, o motiu de reflexió per part d'algun personatge.

Els actors

Moment de l'obra

Els alumnes de 2n d'Anàlisi i Control avaluen la qualitat del seu treball analític

Des d'algunes universitats s'ha organitzat el que es coneix en el món del laboratoris d'anàlisis un exercici d'intercomparació pensat per a alumnes universitaris que estiguin estudiant algun crèdit de química analítica.

Què és un exercici d'intercomparació?

Un exercici d'intercomparació és una eina que fan servir sovint els laboratoris d'anàlisis per avaluar la qualitat del seu treball analític. consisteix a analitzar uns paràmetres concrets d'una mostra que prepara, analitza i envia una organització externa als laboratoris. Passat el termini de temps acordat, l'organització recull les dades dels diversos laboratoris que hi han participat, en fa el tractament estadístic de les dades en base al resultat real i s'envia als laboratoris.

La primera tasca a fer va ser posar-nos en contacte amb l'organització per tal de demanar la participació en aquest exercici ja que en principi està pensat per a alumnes universitaris i de fet els nostres alumnes són els únics participants que provenen d'un cicle formatiu de grau superior.

A partir d'aquí vam demanar opinió als alumnes sobre què els semblaria participar en un exercici d'aquest tipus ja que això els augmentaria el volum de feina considerablement. De seguida, la idea els va engrescar molt i això també ens va animar a nosaltres a iniciar els tràmits per participar-hi.

Es tractava, doncs, de decidir quina de les tres mostres proposades: farina, cervesa i sòls...estaven més capacitats per analitzar en base al tipus de mètode, al tractament de la mostra, als aparells que tenim al laboratori... I en base a tot això vam decidir analitzar uns sòls d'Aznalcóllar dels quals determinaríem els clorurs, la humitat i el fòsfor.

Organitzats per parelles els alumnes van anar analitzant les mostres de sòls, trobant-se evidentment algunes dificultats...(el tractament d'una mostra de terra no sempre és fàcil perquè cal extreure el que es vol determinar cap a un medi aquós i no sempre és fàcil aconseguir l'extracció completa...). També han sorgit problemes d'organització del temps... (en alguna de les anàlisis calia fer tota la determinació en un sol dia...) però superades aquests entrebancs vam anar recopilant les dades i les vam entregar a l'organització el passat 30 d'abril.

Dues setmanes després vam rebre l'informe amb els resultats i vam organitzar una reunió amb els alumnes per tal de comentar-los i treure'n conclusions.

La veritat és que pel que fa al fòsfor la meitat dels nostres alumnes van aconseguir donar un valor que estava dins l'interval donat com a vàlid per la organització. Aquest percentatge és el mateix en la resta de participants... és a dir, de tots els participants que han analitzat el fòsfor, el 50% aproximadament han donat un resulta vàlid.

Pel que fa als clorurs, el 90% dels nostres alumnes donen un resultat vàlid i molt proper al valor real... bastant per sobre de la mitja de la resta de participants.

Així doncs veient els resultats obtinguts els alumnes han quedat en general molt satisfets amb la feina feta i han pogut observar la qualitat del seu treball al laboratori en comparació amb d'altres alumnes que tenen diferents estudis i diferents mitjans.

Així doncs esperem l'any vinent participar en el 4rt Exercici d'intercomparació.

Mar Sanglas-Pol Bricall

Centros participantes en la determinación de parámetros en el suelo

CENTRO	CIUDAD	DEPARTAMENTO	LICENCIATURA	ASIGNATURA (Curso)	Nº ESTUD.
Escola Joan Pelegrí	Barcelona	Análisis y control	CFGS A. y Control	Instrumentación II (2º curso)	16
Universidad de A Coruña	A Coruña	Química Analítica	Química	Técnicas Exp. Química Analítica	79
Universidad de Alcalá	Alcalá de Henares	Química Analítica	Ciencias. Ambientales Farmacia	Téc. anál. aplicadas al medio amb. Química Analítica (2º)	40 77
Universidad de Castilla-La Mancha	Ciudad Real	Química Analítica y Tecnol.de Alimentos	Química	Introducción a la Experimentación en Química (2º)	27
Univ. Complutense de Madrid	Madrid	Química Analítica	Química	Experimentación Química (4º)	65
Universidad de Granada	Granada	Química Analítica	Química	Exp. en Química Analítica I (2º)	95
Universidad de La Laguna	Sta.Cruz de Tenerife y Bromatología	Química Analítica, Nutrición	Química	Análisis químico aplicado (5º)	8
Universidad de La Rioja	Logroño	Química	Química	Exp. en Química Analítica (4º)	33
Universidad de Málaga	Málaga	Química Analítica	Química	Experimentación Química-QuímicaAn. Apli. (5º)	12
UPM. Esc. Univ. Ing. Téc. Agrícola	Madrid	Química y Análisis Agrícola	Ing. Téc. Agrícola	Análisis Instrumental	38
Universidad S.Pablo-CEU	Madrid	Química	Química	Trabajo de licenciatura	1
Universidad S. de Compostela	Lugo	Química A., Nutrición y Bromatología	Química	Garantías de Calidad	15
Universidad S. de Compostela	S. de Compostela	Química A., Nutrición y Bromatología	Química	Q. Analítica Experimental (2º) Téc. Exp. en Q. Analítica (3º)	19 53
Universidad de Sevilla	Sevilla	Química Analítica	Química	Análisis Instrumental 4º/5º	12
Universitat de Barcelona	Barcelona	Química Analítica	Química	Exp. Avanzada en Química Analítica	20
Universitat Jaume I	Castellón	Ciencias Experimentales	Química	Lab. avanzado Química III (2º)	15
Universitat Rovira i Virgili	Tarragona	Q. Analítica y Q. Orgánica	Química	Exp. en Q.Analítica y Q.Física II (2º)	77
UPC-Escola Sup. d'Agricultura-CEIB	Barcelona	Ing. Agroalimentaria y Biotecnología	Ing. Téc. Agrícola	Análisis Química Agrícola	2

Alumnes de 2n d'Anàlisi i Control

Cursos de Formació Ocupacional ANY 2004

Cursos adreçats a persones amb disminució física i/o sensorial en atur

Administratiu amb informàtica (empleat d'oficina)

484 hores

Data inici: 19 juliol 2004

Data finalització: 02.02.2005

Horari: Matins de 9 a 14 hores (dilluns a divendres)

Polivalent en gestió informàtica

234 hores

Data inici: 13 setembre 2004

Data finalització: 22 desembre

Horari: tardes de 16 a 19:30 hores (dilluns a divendres)

Composició i edició informàtiques

600 hores

Data inici: 6 setembre 2004

Data finalització: 10 març 2005

Horari: Matins de 9 a 14 hores (dilluns a divendres)

Integració laboral amb mòduls tècnics

(auxiliar de cuina, auxiliar de manteniment en general, auxiliar en arts gràfiques, auxiliar administratiu)

500 hores

Data inici: 29 setembre 2004

Data finalització: 10 març 2005

Horari: Matins de 9 a 14 hores (dilluns a divendres)

Cursos adreçats a dones majors de 25 anys en atur

Ofimàtica

159 hores

Data inici: Setembre 2004

Data finalització: desembre 2004

Horari: Matins

Ofimàtica

159 hores

Data inici: gener 2005

Data finalització: març 2005

Horari: tardes

PGS Programes de Garantia Social

Auxiliar d'instal·lacions i manteniment d'electricitat, aigua i gas.

Auxiliar d'oficina amb aplicacions informàtiques.

750 hores

Data inici: setembre 2004

Data finalització: maig 2004

Horari: matins

CONCURS DE FOTOGRAFIA DEL CENTENARI

ORGANITZAT PER L'AMPA DE L'ESCOLA JOAN PELEGRÍ

En el marc dels actes de celebració del Centenari de la Institució, l'AMPA va convocar un concurs de fotografia adreçat a tota la comunitat escolar i a les altres entitats integrades dins de la Fundació. Els temes de les fotografies podien ser a l'entorn de l'escola o bé de la de celebració del centenari.

Veredictes del Jurat

El jurat ha estat format per: Dolors Cuxart, Marc Romero, Joana Clemente, M. Àngels Pujol, Agustín Granados, Mercè Domènech, Miquel Guasch, Jordi Solsona, Eva Roca i Mari Delgado.

Un cop mirades totes les fotografies han estat seleccionades i premiades:

	Títol	Autor/a
1r Premi	<i>Centenari de foc i fum</i>	Jacinto Salvadó
2n Premi	<i>100 anys, cent globus</i>	Demetrio Loras
3r Premi	<i>Fins al cel</i>	Lidia Pallarès

Els premis van ser lliurats el dilluns , dia 14 de juny del 2004, a la Secretaria de l'AMPA.

LECTURES A L'OMBRA

Selecció de pàgines Web de lectura infantil i juvenil.

Ara que l'escola ja s'ha acabat i la calor ja ens acompanyarà durant tot l'estiu, ha arribat el moment de relaxar-nos i gaudir del nostre temps lliure. Per això, des de la biblioteca de secundària us volem animar a *llegir a l'ombra*.

Ens proposem fer-vos cinc cèntims d'algunes de les pàgines Web per a lectors, tant infantils com juvenils, que podeu trobar a Internet.

Per als més petits i petites de la casa hem seleccionat planes que inclouen activitats, cançons, endevinalles, contes... Per als joves, us recomanem pàgines molt dinàmiques i fresques algunes fetes per grups d'adolescents, però amb un contingut molt acurat.

Els pares i mares també podeu agafar noves idees de lectures per als vostres fills i filles o fins i tot consultar-les plegats.

Així, tota la família podeu estar al dia de les novetats literàries.

SELECCIÓ DE PÀGINES WEB PER A LECTORS INFANTILS.

Guia de lectura infantil. <http://www.llibres.org/infantil/index.html>

Inclou una selecció de 350 obres adreçades des de primers lectors fins a joves de 13 anys o més. Elaborada pel Gremi d'Editors de Catalunya.

El huevo de chocolate <http://www.elhuevodechocolate.com>

Pàgina orientada als més petits amb elements multimèdia, música i animacions. Es proposa difondre el folklore infantil amb contes, endevinalles, cançons, jocs...

El cuentacuentos <http://terra.es/personal/kokopaco/>

Inclou atractives il·lustracions i ofereix abundats contes, faules, endevinalles. La lletra força gran ajuda la lectura dels més petits. Desgraciadament presenta faltes ortogràfiques.

Cuentos de Ika Bremer <http://ika.com/cuentos/>

Compta amb colors molt virolats i atractius. La pàgina ofereix contes per als més petits i un seguit d'activitats, jocs, textos escrits per als menuts i menudes...

Literatura infantil i juvenil http://www.xtec.es/recursos/lit_inf/index.htm

Dins la pàgina de la Xarxa Telemàtica de Catalunya, hi ha una secció dedicada a la literatura infantil i juvenil. Inclou notícies, reculls bibliogràfics, racó de contes, novetats editorials, dossiers sobre autors o matèries d'interès.

Podeu consultar els 16.000 títols d'imaginació i coneixements per a nens/es i nois/es de 0 a 16 anys que es recullen en el Catàleg de Literatura Infantil i Juvenil http://www.xtec.es/recursos/lit_inf/cataleg/portada.htm

Hi ha fitxes dels llibres que inclouen resum i algunes imatges.

Històries menudes <http://www.abacus.es>

Accessible des de la plana web d'Abacus, inclou més de 140 propostes de lectures per a nens/es de 0 a 12 anys. Tots els títols estan classificats per nivells lectors.

Notícia de llibres <http://www.robafaves.com>

A la pàgina web d'aquesta llibreria de Mataró, podeu trobar una selecció comentada de les novetats infantils i juvenils que han sortir publicats en els últims semestres, classificats per nivells i segons si el seu contingut és de ficció o de coneixement.

Va del llibres <http://edu365.com/vadellibres>

Dins d'aquesta pàgina educativa, espai destinat als llibres i als seus lectors. Fan una recomanacions mensuals de títols, inclou diversos apartats entre ells, podeu trobar "tria i remena".

Servicio de Orientación lectora (SOL) <http://www.sol-e.com>

SOL és una iniciativa de la Federación de Gremios de Editores de España, desenvolupada amb la Fundación Germán Sánchez Ruipérez i la col.laboració de la Dirección General del Libro, Archivos y Bibliotecas del Ministerio de Educación.

Aquesta iniciativa es proposa fomentar la lectura en totes les edats i donar un servei a totes aquelles persones que vulguin relacionar-se amb els llibres i la lectura.

Trobareu recomanacions de llibres per a totes les edats des de 0 a 18 anys. Hi ha reportatges, activitats arreu d'Espanya relacionades amb la lectura, de cada llibre trobareu una fitxa bibliogràfica, resum, imatges del llibre per dintre...

SELECCIÓ DE PÀGINES WEB PER A JOVES

Algunes de les pàgines Web seleccionades per a públic infantil també inclouen espais per a vosaltres, els joves. Aproveiteu per donar-los una ullada, no us les citem aquí per no repetir-nos.

Ara us n'afegim d'altres pensades pròpiament per a vosaltres.

Libroadicto. <http://www.libroadicto.com/>

Amb molta frescor, un equip de joves a partir de 14 anys ens ofereixen una pàgina molt divertida i molt acurada alhora. Hi trobareu les seves lectures valorades de manera molt precisa. Inclou seleccions de títols per les categories d'humor, història, terror, aventures i ciència ficció.

Hi apareixen les novetats editorials i seleccions de llibre de la setmana, del mes...

Literatura juvenil a Telepolis. <http://www.telepolis.com/comunidades/literatura-juvenil/>

Espai destinat a joves, pares i educadors. Inclou fitxes de llibres, articles sobre literatura juvenil, guies temàtiques, monogràfics de Harry Potter, Enid Blyton, J.M.Gisbert...

També ofereix xats i fòrums específics.

Caledoscopia <http://www.bancodellibro.org/ve>

Revista Digital del banco del Libro de Venezuela. Presenta projectes d'enorme impacte social com *Leer para vivir* que va dur la biblioteràpia a les zones més castigades per les pluges torrencials a Veneçuela el desembre de 1999. Amb el projecte *Le@mos* volen crear una xarxa de lectors digitals.

Aquesta revista ofereix notícies, valoració de publicacions multimèdia, selecció dels millors llibres i CD-ROM de l'any.

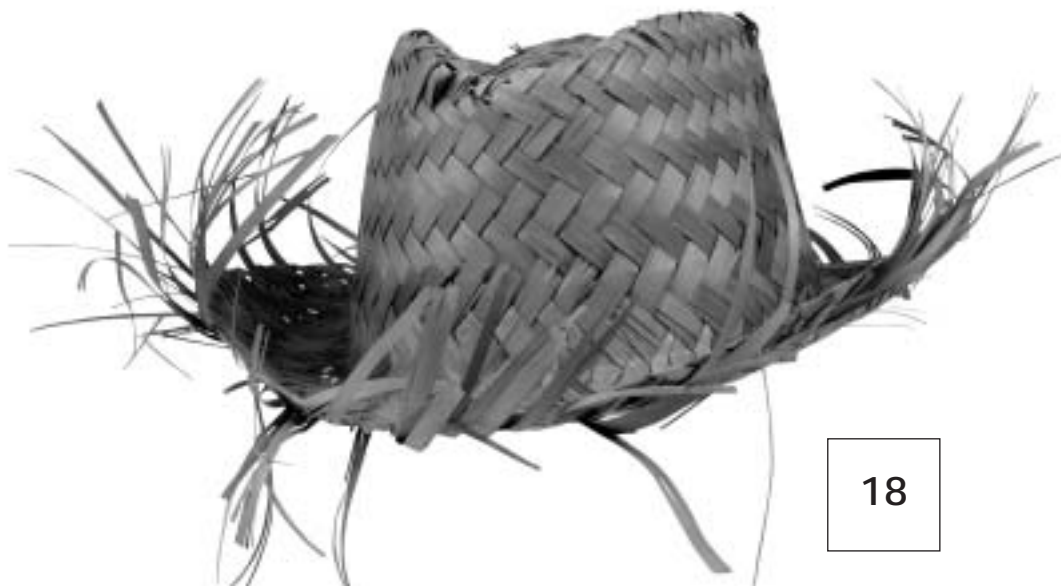
Mitjançant il·lustracions ajuda a infants i joves a crear un llibre en format original.

Reading is fundamental <http://www.rif.org.uk/index.htm>

Aquesta pàgina amb molt de color, dibuixos i accions et permet aprofitar per practicar el teu nivell d'anglès alhora que pots completar textos d'autors reconeguts, llegir i escriure sobre llibres, participar en concursos...

Només ens resta desitjar-vos un bon estiu i bona lectura.

Cristina Batlle
Bibliotecària.

Xerrada amb un immigrant que participa al Grup d'Acollida de l'Ateneu Montserrat

El dimecres, 31 de març, a les 15,15 h, i a Sala Reguant, el Grup UNESCO va convidar un jove immigrant que ha anat assistint aquest curs a les classes de castellà, xerrades de formació i activitats lúdiques de caire cultural i tradicional que ha organitzat setmanalment de forma altruista l'Ateneu Montserrat de la Fundació Cultural Hostafrancs. Volia conèixer de prop la seva realitat, els seus problemes, les seves esperances.

Jamal és el seu nom. Fins i tot ens l'escriu en alfabet àrab. És jove i procedeix de Marroc. Ens explica la seva experiència, d'un dels anomenats "sense papers". Ens adonem com l'Europa que s'erigeix com a defensora dels drets humans, els margina, persegueix i exclou. Fins i tot ens va afirmar que a Catalunya hi ha més tolerància amb els immigrants que a França. Allí, hi va viure un temps. L'hostilització de la policia era constant. És veí de la Plaça del Sol del nostre barri. Comparteix habitatge amb altres magrebins. La proximitat de casa seva, plaça del Sol, a l'escola, va fer que, en passar-hi per davant és fixés en un rètol, que hi ha a l'entrada de l'Ateneu, escrit en català i àrab, que deia *Acollida d'immigrants*.

És un jove inquiet, valent, esperançat en un futur millor. Fa pocs mesos que és a casa nostra. Sap parlar molt bé tres llengües (àrab, francès i amazic). Altres dues, castellà i català, que fa poc que coneix, entén i comença a parlar-les (més el castellà, de moment, que el català). Cal dir que és bereber i la seva llengua materna és l'amazic. Encara que els berebers són gairebé la meitat de la població del Marroc, l'única llengua i cultura oficial és l'àrab. Jamal desitjaria per damunt de tot regular la seva situació. Poder treballar, estudiar. En definitiva, ser un ciutadà com qualsevol de nosaltres, amb els mateixos drets i deures.

Grup d'acollida d'immigrants de l'Ateneu Montserrat

En el núm 28 de la revista, es va informar que la campanya d'enguany del Grup UNESCO era de suport i ajuda material i econòmica amb el Grup d'Acollida d'Immigrants de l'Ateneu Montserrat. L'assistència a les activitats que s'han organitzat ha estat nombrosa. Els cursos i tallers han comptat amb molt d'interès per part dels seus destinataris. Majoritàriament, xinesos, paquistanesos i magrebins.

Grup UNESCO

Xerrades del grup Unesco.

Andalusia 2004

UN VIATGE AMB AIRE DE COMIAT

Després d'una setmana dura i estressant, com és la d'exàmens, un viatge a Andalusia és el millor que pot refer les forces.

Divendres, cap al vespre, estació de Sants. Hi ha nervis, tothom vol saber com seran els vagons; alguns pares aprofiten l'ocasió per parlar amb algun o altre professor, d'altres pateixen,...

Ens despedim de tothom i cap a dins. El tren és petit, però està bé, i ens sembla millor que l'autocar. A més, podem estar tots junts i aixecar-nos, és una experiència.

A Granada ens espera un autocar per portar-nos a l'hotel. Passarem dos dies a Granada, dos a Sevilla i, entremig, farem una visita a Cordova. Ens hi instal·lem i en pocs minuts surtim a fer el primer contacte amb la ciutat.

Cal destacar que la majoria de nosaltres venim amb certs prejudicis sobre els andalusos, originats a Catalunya motivats per la immigració.

En els dos dies que estem a la ciutat, veurem el més típic. L'Alhambra, realment és molt bonica i els seus jardins també valen molt la pena. Són molt destacables les diverses vistes de la ciutat que es contempen des de la fortalesa àrab: una ciutat, petita, tota tenyida de blanc, que enlluerna amb el reflex del potent Sol que acostuma a caure per aquestes terres.

També visitem l'Albaicín, barri de la ciutat. Per un moment, sembla que ens traslladem al mig d'una ciutat musulmana del nord d'Àfrica: tendes de "catximbès", mocadors de colors, "babutxes", tasses per al te; carrers estrets, colors vius, alguna olor especial. És preciós! Més tard, marxem cap a l'hotel i ens comencem a despedir de la ciutat.

L'endemà, cap a Còrdova, autocar, i en unes 2 o 3 hores ja estem a la ciutat. Vam anar directes cap a la Mesquita i allà ens vam trobar amb els grups que primer havien anat a Sevilla i que feien itineraris diferents. Fem diversos grups per tal de saber tot el que havia passat aquells dos dies a la ciutat veïna, i, a més, com és, que té d'imprescindible, les "nits", etc. Va ser una posada en comú.

No he parlat de les nits i són una part molt destacada del viatge, sobretot tenint en compte que veniem d'una setmana força dura. Els locals a Granada van ser els millors, possiblement perquè és una ciutat universitària i això la fa més moderna i dinàmica en aquest aspecte. Però ens ho vam passar bé a tot arreu. A més, a Sevilla un dia vam coincidir quatre grups i ens vam trobar tots a la "Calle Betis", carrer emblemàtic de la ciutat que forma part del barri de Triana. Es va poder sortir cada nit i els professors van estar a l'alçada de la situació, segurament partint de la seva experiència, pactant les hores de tornada a l'hotel amb tots nosaltres.

Tornant a la Mesquita. Va ser una de les visites més boniques i va sorprendre a força gent per la bellesa, tot i que tots havíem vist alguna vegada les típiques arcades vermelles i blanques. Després a fer una volta i cap a dinar. Alguns volem visitar la ciutat i tenim la sort de trobar llocs molt bonics com la "Calle del Pañuelo" o la "Calle de las Flores".

A mitja tarda, l'autocar altre cop i camí cap a Sevilla, l'última ciutat que quedava. Les coses anaven molt bé i respecte els tòpics de la gent, s'estaven desfent tots. La gent és encantadora i molt amable, sempre hi ha de tot com a tot arreu, però la bona gent és abundant.

Sempre prejudgem sense conèixer. Són gent estupenda i possiblement sigui, en un futur proper, una de les millors comunitats autònomes, en termes artístics i intel·lectuals.

Sevilla també és molt bonica. Hi ha opinions per a tots els gustos, uns diuen que el més maco ha estat Granada, d'altres, Sevilla i alguns Còrdoba. Realment les tres estan força bé.

Visitem, a la capital andalusa, el "parque de Mª Luisa i la Plaza de España (la qual diuen sempre està en obres). A la tarda, la Catedral amb la Giralda, monument més emblemàtic de la ciutat, i que té molt d'encant. A més, els àrabs, que van pensar en tot, li van posar una sèrie de rampes per pujar que fan més agradable l'ascens. Des d'alt podem veure tota la ciutat: el pont de Calatrava, la plaça de toros de la Maestranza, els carrers, els tarongers que els decoren, les places, en fi tot.

També vam visitar Los Reales Alcázares. No vam poder entrar a tots els estants perquè estaven rodant una pel·lícula. A la tarda encara vam fer alguna visita més i cap a recollir les maletes per tornar cap a Barcelona.

Vam arribar força cansats, amb son, i relaxats, per altra banda, a l'estació de Sants, més o menys a les 9 del matí. Ara ja només tocava dormir i recuperar-nos del que havia de ser un viatge per descansar.

Jordi Vera Garcia,
2n Btx.

IMPRESSIONS D'ANDALUSIA

Al febrer, durant el nostre viatge de fi de curs, vam fer un recorregut per Andalusia visitant-ne tres ciutats; Granada, Còrdova i Sevilla.

Durant el nostre primer passeig per Granada, vam caminar per uns carrers tranquils, gairebé deserts, estrets i curts, que tenen a banda i banda cases de parets blanquíssimes amb un pati cadascuna, on hi ha alts arbres i plantes que sobresurten. Cada carrer, a més, té penjat un cartell, una rajola, on s'ha escrit el seu nom sobre un fons amb dibuixos tradicionals andalusos de colors vius, que contrasten amb la blancor de les parets.

També vam arribar fins a una mena de mirador, des d'on podíem observar la vista de la ciutat: totes les casetes blanques amb els terrats marronosos, esglésies intermitents al paisatge, un turó on endevinàvem una part de l'Alhambra, que visitaríem el dia següent.

A la tarda d'aquest primer dia, vam anar a la catedral de Granada, de la qual destaquen les seves grans dimensions, sobretot el seu sostre altíssim, i vam poder veure la Capilla Real, on es troben les tombes dels reis Catòlics. Recordo que dins de la catedral vaig veure una lletja figura de Crist crucificat, representada cruament, amb un dramatisme que pretenia terroritzar i impressionar, i, almenys en mi, la intenció s'aconseguia.

Aquella nit, igual que les posteriors, vam sortir per la zona de bars de la ciutat.

El dia següent al matí vam visitar el Generalife i l'Alhambra. Del Generalife va cridar-me l'atenció per la seva bellesa el Patio de la Acequia. El canal d'aquest pati està rodejat de petits sortidors que treuen aigua i té, a cada una de les dues bandes, un espai rectangular on hi ha plantes, flors i arbres.

De les diverses construccions que s'han conservat de l'Alhambra, un dels llocs més coneguts és el Patio de los Leones, que té una font al centre amb dotze escultures de lleons que la rodegen. Està envoltat per arcades, que comuniquen el pati amb diverses cambres. També és famós el palau de Carles V, construït durant l'època dels reis Catòlics, per la forma circular que presenta i el seu gran diàmetre.

Va encantar-me el tipus d'art, tan diferent al que estava acostumada a veure, utilitzat en l'arquitectura de les parts construïdes durant l'època en què els musulmans eren a la península, l'art nassarita. Els edificis tenen una gran quantitat d'arcs i de columnes, molts dels quals no sustenten res i només tenen la funció de decorar. Els elements representats a les parets i a les columnes, plenes de detalls, són principalment motius vegetals, i també s'hi troben dibuixats versos de poetes.

A la tarda vam passejar per uns carrers amb tot de botigues idèntiques, on se sent la mateixa olor de te, encens i espelmes quan hi entres i on s'hi troben els mateixos productes; àrabs, orientals, que es barregen amb souvenirs vulgars.

El tercer dia del viatge el vam passar a Còrdova, a on vam visitar la seva mesquita. En entrar a la Mesquita de Còrdova, t'impresiona la presència massiva d'arcs i de columnes, pròpia de l'art musulmà. D'altra banda, conserva una barreja d'elements de la religió i l'art musulmans i cristians -que s'han anat introduint al llarg de la història-, fet que crea un contrast força curiós.

Més tard, vam caminar pels carrers del barri jueu, uns carrers que em recordaven als de Granada, silenciosos, estrets, blanquinosos, i que provocaven un ambient semblant. Moltes cases i botigues d'aquells carrers tenien uns patis interiors preciosos. Va agradar-me especialment el pati interior del restaurant on vam anar a dinar. Vam seure en una de les taules del pati, un espai amb forma quadrada envoltat per tres arcades i una paret blanca. A l'espai on s'unien les arcades entre elles o amb la paret, a les cantonades, hi havia col·locat un petit fanal. La paret estava plena de testos, alguns dels quals estaven pintats de colors, amb plantes que s'allargaven i s'enfilaven cap amunt, i de diferents quadres de rajoles pintades, típiques andaluses. A la part central de la paret hi havia una font, d'on rajava aigua produint un so constant i monòton, i al seu darrera hi havia una mena de canelobre negre molt gran amb els braços que formaven espirals i s'arrodonien i, als seus extrems, aguantaven diverses espelmes ataronjades.

Al vespre vam arribar a Sevilla, una ciutat més gran que les anteriors, més industrialitzada, però en la qual va sorprendre'm veure constantment carros de cavalls circulant per les carreteres, junt amb els automòbils.

A la nit vam sortir pel popular barri de Triana. Aquest barri es caracteritza pel nombre de bars que té i pel seu ambient animat durant la nit. Nosaltres, però, hi vam estar durant dues nits anteriors a dies laborals, a diferència de les que vam passar a Granada, i per tant els bars no estaven gaire plens i era estrany que veiéssis algú que no fos també turista.

La gran Plaza de España, el primer que vam veure el dia següent, té una curiosa sèrie, que va d'una banda a l'altra de la plaça, de petits pavellons amb bancs, dedicats a cadascuna de les províncies espanyoles. Hi ha dibuixats moments històrics i representatius de cada província a la paret de cada pavelló, i al terra un petit mapa amb les principals ciutats i pobles. El de Barcelona no el vam poder veure, estava en obres, ja que tanta bona sort no podíem tenir, però, de tota manera, els dibuixos que vaig veure d'altres províncies no em van semblar d'una gran bellesa artística.

Davant d'aquesta plaça, hi ha un parc molt extens, el Parque de María Luisa, que té parts molt maques, diverses fonts i una glorieta amb un monument dedicat a Bécquer.

A la tarda vam visitar la catedral, d'enormes dimensions, molt carregada de decoració sobretot daurada, que té el conegut Patio de los Naranjos, un pati ple de tarongers als quals havien collit les taronges, a diferència dels múltiples que hi havia pels carrers de la ciutat, els quals tenien els seus fruits escampats, i en moltes ocasions, trepitjats, pel terra, fet que oferia a Sevilla una certa impressió d'abandonament. També, vam pujar a la seva torre, la Giralda, que constitueix el símbol de Sevilla, des d'on s'observava una bonica i impressionant vista de la ciutat.

L'endemà vam anar a Los Reales Alcázares, que era tota una ciutat interior emmurallada i tenia la funció de residència reial. Té diferents patis, d'estil mudèjar, cambres i amplis jardins. No vam poder visitar la part que ens van dir que era la més maca, ja que en aquells moments hi rodaven unes escenes d'una pel·lícula.

Finalment, vam passejar pel barri de Santa Cruz, una part de l'antic barri jueu. Aquest barri té nombroses botigues i bars, molts dels quals són de tapes, però també presenta alguns carrers estrets amb cases i palaus, cadascun amb el seu pati perfectament cuidat, com els que havíem vist a Granada i Còrdova.

Marta Breu.
2n Batx.

La triatló: una “superació personal”

Per a molts només són proves per passar l'estona, però pels qui hi anem de debò, ens esforcem tant com podem per quedar dels primers i superar-nos en relació a l'any anterior.

És tracta de participar en tres proves:

1r.- 50 metres de piscina.

2n.- 2 km. amb bicicleta.

3r.- 1,5 km. corrents.

Al principi de tot, estàs nerviós esperant el xiulet per poder-te tirar a la piscina per començar les proves. Un cop surts, t'asseus a la cadira mig marejat per poder-te posar les bambes i poder seguir fens les proves que et queden. Després d'haver-te vestit agafes la primera bicicleta que estigui lliure i mig estressat et poses el casc. A l'inici, pots descansar una mica durant la baixada però quan et toca pujar et notes les cames que no t'aguanten.

Un cop has deixat la bicicleta surts ràpidament sense perdre ni un segon a fer l'última prova que són dos km. corrents i aquí es quan ja no aguantes més i vols parar però el teu instint et diu que has de seguir constantment amb el mateix ritme per poder arribar a la meta.

Et sents molt satisfet un cop has arribat, veus els companys de la sèrie anterior que t'ajuden i et donen una beguda perquè et tornin les forces per poder anar cap a les grades i saber qui és el guanyador. I un cop acabat tot, tens ganes de tornar-hi l'any que ve.

Montserrat Llurba.
2n E Btx.

Jordi Llurba.
3r B ESO.

Alumnes guanyadors.

Cursa de 1,5 Km.

Alumnes participants a la triatló.

BICICLETADA

El dia 18 de març, vam participar a l'activitat de la bicicletada, amb uns companys de 3er.

Ens vam desplaçar al barri de Sant Andreu, fins a Can Fabra, on vam veure una exposició, vam assistir a un taller mecànic i vam fer un tomb amb bici.

A l'exposició, vam poder observar diferents tipus de bicicletes; la que més ens va cridar l'atenció va ser una d'estàtica que mesurava la teva velocitat. També vam participar en un joc semblant a un trivial i a mesura que anàvem encertant les preguntes aconseguíem peces d'un puzzle, que al final vam poder resoldre entre tot el grup.

Al taller mecànic ens van ensenyar a reparar una punxada a la roda de la bici.

I per acabar, vam fer un recorregut pel barri guiats per una parella de la guàrdia urbana i uns monitors. Això és el que més ens va agradar perquè vam poder anar pel mig del carrer amb la bici sense córrer cap perill.

Marc Delgado i Marc González.
3er B d'ESO.

Alumnes participants a la bicicletada.

Passeig amb bicicleta per Barcelona.

“ Moure el món ”

Vam estar una setmana al Fòrum (si més no, alguns dies) a l'espectacle Moure el Món que s'hi fa totes les nits.

El primer dia va ser bestial, acreditar-nos, entrar-hi (per primera vegada per a molts), formar-hi part,...moltes coses. Aquella nit veuríem l'espectacle per primera vegada en viu i més quegauríem veient-lo més preocupats havíem d'estar de trobar les nostres cadires, el nostre moll,... de seguir als “veterans” que aquella setmana acabaven.

A la fi de l'espectacle d'aquell dia, tot eren preocupacions per la llunyania de les cadires, la dificultat per pujar-hi, el vestit de neoprè, ...L'endemà, els nervis eren palesos a tots nosaltres. Era el dia de l'estrena i no podíem “fallar”. Va ser vestir-nos amb aquells neoprens (que més semblaven disfresses de circ) i anar a la saleta d'estar (que més semblava la habitació on ens tenien reclosos).

Quan la hora arribà, tot van ser presses per anar fins als molls i “desesperació” fins la senyal de “NEDADORS A MOLL”.

Tot i així, la cosa passà ràpid i ningú no va tenir cap problema ni per arribar a la cadira, ni per pujar-hi. Va ser tot un èxit, la veritat es que la vam “clavar” tots els dies.

Marta Jorba López.

1r Batx. C

Participants preparats per l'estrena.

Alumnes participants

Moure el món. Fòrum 2004.

Jornada Esportiva de Batxillerat

En aquesta jornada vam poder practicar diferents esports. en el nostre cas, (batxillerat) aquests esports foren futbol, "3x3" (bàsquet), "K.O" i el concurs de triples.

En un principi, vam fer dos tornejos de futbol (femení i masculí) que van ser molt divertits. Nois i noies jugaven en dues pistes diferents tot escoltant els ànims de les grades que sovint s'adreçaven als dos equips alhora.

Com que hi havia més equips de nois que no pas de noies, en el camp femení, van començar els partits de bàsquet, per fer el temps suficient perquè la "lligueta" dels nois acabés.

Quan van acabar van començar els "K.O" i després el concurs de triples.

Els que estaven a les grades no paraven d'animar i de passar-ho bé.

Per acabar només cal dir que va ser un dia molt divertit on participants i espectadors van gaudir força (malgrat la pluja!).

Ainhoa Reverte Lecha.
1r Btx C

Alumnes de batxillerat participants.

Diada esportiva.

Esquí a Masella

El dia 18 de febrer, ens vam trobar tots a les 6 del matí al costat de l'estació 2de Sants per emprendre el nostre viatge cap a la neu.

Ja anàvem preparats amb la roba per esquiar perquè ens havien dit que només que arribéssim a les pistes ja ens posaríem a esquiar sense perdre ni un moment. Havíem d'aprofitar els tres dies que teníem per esquiar. Les cares dels viatgers en aquestes hores del matí eren immemorables. Durant el viatge, hi va haver gent que el va aprofitar per descansar i gent que ja començà a passar-ho bé.

Els primers rastres de neu els vam començar a veure després de sortir del túnel del Cadí.

Finalment vam arribar a les pistes de la Masella. Feia un gran dia, un Sol esplèndid i una caloreta que en aquests dies d'hivern sempre va bé. Vam anar tots junts al lloguer de material. Ens van separar per grups: els que feien esquí i els que feien snowboard.

Cadascú va agafar els seus utensilis i va anar amb el seu monitor corresponent a les pistes. Va ser el moment en què va començar l'espectacle. Les pinyes que es donaven els que mai havien fet snowboard o havien esquiat. Va passar el dia volant. Va ser un dia perfecte, ens va fer un dia fantàstic i vam poder disfrutar esquiant. A la tarda, vam anar a fer una mica de turisme per Puigcerdà. Va ser l'únic moment del dia en el qual va nevar.

Al vespre vam arribar a l'hotel on ens hauríem d'allotjar els dies que passéssim esquiant. Ens vam repartir per habitacions i quan vam estar ja mitjanament instal·lats vam baixar a sopar.

I finalment va arribar l'hora d'anar a dormir. Més que anar a dormir va ser l'hora d'anar a les habitacions. A les habitacions ja no puc explicar què va passar perquè tampoc em va donar temps d'anar-hi a totes.

L'endemà ens vam aixecar i vam esmorzar. Va fer bon dia també, però el fred es va deixar sentir una mica més. Va ser un altre fantàstic dia d'esquí. Quan vam acabar la jornada d'esquí ens van proposar d'anar a esquiar sobre gel, però la veritat, de gel n'hi havia uns quants que segurament ja n'estaven ben farts. Ens van portar a l'hotel perquè ens poguéssim posar macos per poder anar a lligar a la discoteca.

A l'hora de sopar vam baixar tots ben empolainats, preparats per marxar. Però abans de començar la festa, els nostres monitors d'esquí i de snowboard ens van entregar un diploma conforma havíem fet les classes amb els monitors. I després d'això... vam anar a la discoteca! Quina passada! Vam estar unes quantes hores de festa però com tot el que és bo... es va acabar. Es va acabar la discoteca, però la festa no, perquè va continuar a les habitacions de l'hotel, on passaríem la nostra última nit.

L'endemà quan ens vam despertar vam veure que estava tot nevat. Havia nevat durant tota la nit i tot estava blanc. Va ser una imatge preciosa veure com arbres, teulades, carreteres... tot era blanc. Vam fer les maletes i quan vam acabar d'esmorzar vam marxar cap a les pistes a disfrutar del nostre últim dia d'esquí. Però el que havia de convertir-se en un dia perfecte es va veure afectat per unes males condicions meteorològiques. Pels amateurs de la neu (com jo) mai havíem patit una tempesta de neu i de vent tan forta. Però això no ens va impedir de disfrutar de l'esquí. Les ganes de llençar-nos eren més fortes que qualsevol vent. Res ens va fer tirar enrere. A mida que anava passant el dia, semblava que el temps anés millorant. Els que vam estar baixant tot l'estona vam disfrutar com poques vegades, amb tota la neu verge que havia quedat després de la nevada.

Però va arribar l'hora de marxar. Va començar a nevar com mai havia vist. I sense pressa vam tornar cap a Barcelona. On els nostres i una trompa d'aigua ens estaven esperant.

Finalment tot es va acabar, i l'únic dolent que havia tingut el viatge, és que pel meu gust havia estat massa curt.

Xavier Figueras Bargalló.

1r C Batx

Alumnes a Masella.

Pujant en el telecadira.

Grup d'alumnes.

OPINIO

Escric aquestes ratlles poc després de la setmana gran de la commemoració del centenari de l'obra social que va donar peu a l'entramat educatiu i cultural que avui s'aplega sota el nom de Fundació Cultural Hostafrancs. Centre Montserrat-Xavier, Escola Joan Pelegrí, Ateneu Montserrat, AMPA de l'Escola Joan Pelegrí, Ateneu Montserrat, Bàsquet Ateneu Montserrat (BAM), Instal·lacions Esportives de la FCH, i la recent incorporació de l'Orfeó Atlàntida, constitueixen avui una sòlida conseqüència de l'esperit formatiu que s'implantà al barri d'Hostafrancs el mes de març de l'any 1904.

Malgrat que les celebracions continuaran amb actes més puntuals (algun dels quals s'haurà ja realitzat quan es publiqui aquest article) i malgrat que s'han dit ja (i es diran) moltes i escaients paraules sobre aquesta commemoració, voldria expressar alguna impressió personal –i segurament compartida- que se m'ha fet ben evident al viure la màgia col·lectiva d'aquesta setmana que ha anat del 22 al 28 de març, amb dues dates especialment carregades de joia compartida.

Una, la del dia 25 de març, amb la massiva participació de la comunitat educativa en la foto de família que es va fer al pati del Centre. L'alegria encomanadissa entre tots: alumnes, professors, personal... formava un gran tapís de cares enriolades, en el qual no s'havia de cercar la individualitat, perquè la importància de la foto s'esqueia precisament en el fet que cada una de les persones esdevenia un petit component d'un gran cos amb vida pròpia i quedava integrada en el col·lectiu compartint una ànima comuna que recollia, conscientment o no, però de forma indubtable, el llegat de cents anys de tasca educativa i cultural.

L'altra data important, la del diumenge 28 de març al matí, va aplegar, també al pati del Centre, una gran varietat de participacions. Sense entrar a detallar-les, voldria dir que, com en molts dels actes que ens agermanen en aquesta celebració del centenari, hi planava l'esperit de tantes i tantes persones, que amb les seves aportacions al llarg de cent anys han fet possible mantenir l'ideari de respecte, de convivència, de solidaritat i de civisme que ens ha arribat i que hem de comprometre'ns a transmetre'l tal com ens l'han llegat. El nom de Joan Pelegrí, l'amic Pele, que avui honora la denominació de l'Escola és un referent especial que a tots ens estimula, però hem de tenir també en el record tots aquells col·laboradors als qui aquesta obra centenària ha d'agrair la seva dedicació i esforç al llarg d'aquesta centúria.

Les sensacions que he intentat transcriure no em fan deixar en un segon lloc les altres manifestacions, actes i fets puntuals que tenen i tindran lloc en l'efemèride del centenari. Aquesta celebració ha de quedar fixada en el record de tothom qui es mou en un lloc o altre de la realitat que és avui la Fundació Cultural Hostafrancs.

Seria bo que pel jovent que ha tingut la sort de viure-la, fos un actiu que, enriquint-los, els ajudi a valorar la força de la convivència i la participació, fent-los conscients que el seu pas pel algun dels estaments de la Fundació els ha d'ajudar a assimilar els principis de la solidaritat i de formació personal que la feina d'aquests cent anys ha anat consolidant

Josep Leon i Humbert.

IMPRESSIONS DEL CENTENARI

La incòmoda i necessària escola dels <NO>

Des de fa uns quant números la meva tutoria <la tutoria personal> m'està portant a fer-vos arribar aquests senzills articles que pretenen ser eines per afrontar la vida de la manera més responsable i feliç. La veritat és que dubto de si són gaire llegits, de si són útils, entenedors. Us demano que utilitzeu aquest mitjà per dir la vostra, suggerir temes... I si més no, feu-me arribar de forma privada els vostres comentaris i interessos de reflexió per a altres escrits. La meva adreça electrònica és mcubero@joanpelegri.org

Sota aquests títol parlo de les frustracions, dels fracassos, de les negatives, dels rebuigs que ens arriben i que a vegades nosaltres mateixos provoquem. Quan dic nosaltres em refereixo a tots els possibles lectors, especialment alumnes adolescents, pares i professors.

És habitual considerar els <no> com a negatius, components que destaroten el nostre equilibri emocional, la nostra felicitat, el nostre èxit... I és una veritable llàstima. És clar que no hem de fer una vida malaltissa anant a buscar-los, provocant-los... però sí que hauríem de tenir una actitud més positiva davant de les negacions que ens arriben o que considerem responsablement que hem de donar.

Penso que "l'escola dels <no>" hauria d'haver començat en la més tendra infància... El paper dels pares i mestres no només consisteix a no consentir-li tot, també consisteix a ajudar els nens i nenes a acceptar allò que li ve a contracor, acceptar-lo i reaccionar de forma equilibrada, positiva. Malauradament es dóna massa el corrent d'acompanyar els infants evitant-li tot tipus de disgustos, és a dir, suprimint-li aquesta "l'escola dels <no>" i això fa que a mesura que es faci gran i en rebi, de <nos>, les seves reaccions puguin ser dolentes.

A l'adolescència, la pluja de frustracions, fracassos i negatives es converteix en tempesta: el físic *no* agrada o *no* l'accepta el protagonista, l'afectivitat *no* l'entén o *no* funciona segons les previsions, la família *no* respon a les expectatives que l'individu en qüestió té, els estudis *no* responen o satisfan, les amistats *no* són les que es voldria o com es voldria...

Si no s'ha après dels <no> la vida es converteix en una bomba de rellotgeria, perquè es desenvolupen depressions i ansietats de per tot... Les ansietats "exigeixen pagar peatge"... i aquí apareixen amb tota la força les compulsions, és a dir l'ús abusiu, persistent, reiteratiu de consums o pràctiques que lesionen l'individu a mig, curt o llarg termini de forma física o psíquica. L'inventari de compulsions entre els adolescents és molt ampli, heus aquí algunes a tall d'exemple: fumar tabac o haixix, veure alcohol, menjar en excés (bulímia), no menjar (anorèxia), menjar-se les ungles, cercar experiències sexuals, xatejar, navegar per internet, jugar... (insisteixo en el valor donat a la compulsió: ús abusiu, persistent, reiteratiu).

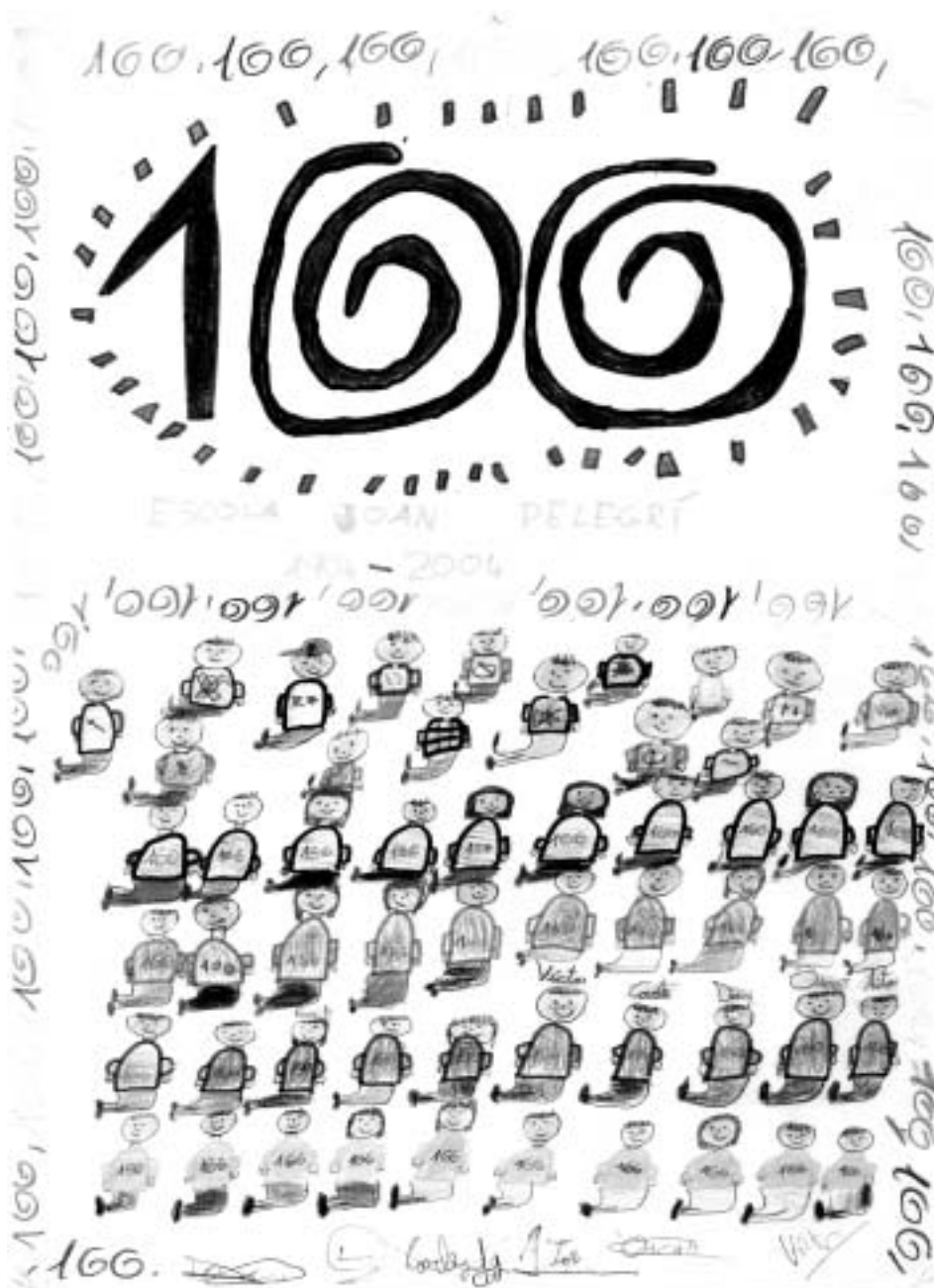
Us convido a dues coses: la primera, que us reconcilieu amb els <no> com a escola d'aprenentatge vital; i la segona, observeu, observeu-vos i descobriu quines són les vostres compulsions i reconeixeu si cal alguna forma de teràpia (un tant per cent força elevat crea una dependència tal que requereix d'ajuts externs i especialitzats).

I res més.

Bones vacances.

Miquel Cubero

INFANTIL I PRIMÀRIA

Nosaltres hem fet aquest dibuix perquè estem molt contents perquè el centre Montserrat-Xavier, l'escola Joan Pelegrí i l'Ateneu fan 100 anys.

El dibuix que hem fet representa tots els nens, nenes i mestres de l'escola quan ens van fer la foto des de dalt.

Eva Domínguez, Carles Villalón,
Aitor Cantalapiedra, Víctor de Pablo,
Óscar Rodríguez, Dani Ortiga
2n de Primària
Dijous, 25 de març de 2004

Les Convivències de 4t

Dimecres 19 de maig, vam anar de Convivències a una casa anomenada "Mas Coll de Dalt". Vàrem sortir de l'escola i vam anar a agafar l'autocar al drac de l'Espanya Industrial. A mig camí vam parar a esmorzar en un descampat, on parem cada any, perquè teníem molta gana. Vàrem jugar una estona i després vàrem continuar el viatge.

Quan vam arribar a la casa vam deixar les motxilles, vam dinar i els professors ens van deixar jugar una estona al camp de futbol. Després amb les cantimplores plenes vam baixar a St. Feliu de Pallerols, que és el poble que hi ha prop de la casa. Per grups vam fer una gimcana que consistia a fer preguntes a la gent del poble. Després vam berenar.

Quan vam acabar de sopar vam fer un joc de nit amb lots i una mica de discoteca i cap a dormir.

El dijous dia 20, després d'esmorzar vam jugar al joc dels bolets. Després de dinar vam fer una excursió i una gimcana de bandolers i per la nit després de sopar vam fer una passejada amb les llanternes pel bosc i abans d'anar a dormir vam fer una discoteca fins molt tard.

Divendres, després d'un llarg matí ple de jocs, com el dels ocells, vàrem dinar i vam pujar a les habitacions a preparar les motxilles per marxar cap casa. A l'autocar ens vam despedir dels monitors que eren la Sara, la Cristina i l'Òscar. Els pares ens van recollir ben cansats.

Han estat unes convivències molt divertides, les millors!

Els nens i nenes de 4t.

Grup d'alunmes de 4t.

LES CONVIVÈNCIES DE 6è

DILLUNS

Un dilluns a les 9:01 al drac de l'Espanya Industrial, sortíem tots els nens i nenes de 6è disposats a anar a Tuixent. Vàrem arribar al poble i , amb el dinar a la mà, vam anar al camp de futbol a menjar i a jugar.

A la tarda, desfèiem les motxilles, i, un cop arreglades les habitacions vàrem anar a voltar pels carrerons del poble. A la nit, jocs. Primer, al "CORRO DE LA PATATA". Una aturada per anar a sopar. Després, tots junts vam fer cap a un descampat, i allà férem un joc de constel·lacions.

DIMARTS

Al matí ens vàrem aixecar, com cada dia, amb música i anàrem a les pistes d'esquí. Férem cinc grups, amb un monitor per a cada grup, i ens posàrem a esquiar.

L'especialitat de l'esquí nòrdic és, per concepte, la que més s'assembla a l'esquí que es practicava antigament en els països nòrdics. Aquest tipus d'esquí també es coneix com a esquí de fons i consisteix a desplaçar-se per un terreny variat essencialment sense massa desnivells, gaudint de la companyia dels amics i del paisatge. Deixant-nos caure pel pendent després d'haver remuntat el llom d'una muntanya... i això ho pot fer tothom.

A la tarda caminàrem fins a Jossa, que és un poble del costat, molt semblant a Tuixent i... uff quin cansament!

Després de la llarga caminada vàrem passar per la dutxa. En acabar de sopar vam gaudir de tres representacions fetes pels nostres companys. Vàrem anar a dormir després d'un dia esgotador.

DIMECRES

Ens vam tornar a despertar amb música: Down, Down, Down!!! i un cop preparats ens portaren a les pistes on vàrem esmorzar.

Durant aquest segon dia d'esquí qui més qui menys anava dominant la tècnica i cada cop anàvem menys de cul per terra. Alguns de molt valents semblava que ho haguessin fet tota la vida.

A l'hora de dinar no quedava res als plats. Teníem molta gana després de tant exercici.

A la tarda vàrem fer una gimcana i ens ho vam passar molt i molt bé.

A la nit vàrem fer més representacions i altre cop esgotats...el matalàs ens esperava amb els braços oberts.

DIJOUS

La música ens va despertar com cada dia. Ens vam dirigir cap a les pistes per esquiar un dia més. Ja quasi semblàvem professionals.

Després de dinar vàrem anar al museu de les Trementinaires, que eren unes persones que es dedicaven a collir herbes per fabricar-ne remeis. Després les venien pels pobles.

Com que el museu era molt petit mentre un grup feia la visita, l'altre tenia temps lliure.

L'última nit tocava ball. Vam ballar nens i nenes per parelles. Les convivències s'estaven acabant i ens ho estàvem passant molt bé.

DIVENDRES

El divendres a plorar!!! L'últim dia havia arribat!!! Només ens faltava una sessió d'esquí amb gimcana inclosa. Ens van donar uns diplomes i un cop feta la feineda de preparar les motxilles vam tornar a Barcelona.

Aquestes han estat les convivències més llargues que hem fet. També són una mica diferents que totes les altres, ja que era el primer cop que anàvem a esquiar amb els companys de classe.

Ens agradaria repetir-les una altra vegada.

Els alumnes de sisè de primària

ENQUESTA DELS NENS I NENES DE 4t ALS DE 6è

- On heu anat de convivències?
-Hem anat a fer esquí de fons a Tuixén.
- Hi havia molta neu?
-N'hi havia suficient per poder esquiar.
- Us van agradar les activitats?
-Sí, esquiar és molt divertit. També vam fer gimcanes, visites al museu de les Trementinares, a Jossa del Cadí... i també vam fer representacions i balls a les nits.
- Era bonica la casa?
-Sí. Es diu Can Cortina i és un alberg de la Generalitat. Està condicionada com a casa de colònies.
- Era bo el menjar?
-Sí, després d'esquiar teníem molta gana.
- Va nevar algun dia?
No. Durant el dia feia sol i a la nit molt de fred.
- Com eren els monitors?
-Eren molt simpàtics, esquiaaven amb nosaltres i ens preparaven activitats.
- Algú es va fer mal?
-Sí, dos esquinços i una distensió. Els cops de cul no fan mal però alguns van tornar plens de blaus.
- Heu esquiat molt?
-Sí, vam esquiar de dimarts a divendres. Al final teníem cruiximents.
- Vàreu fer algun ninot de neu?
-No, no vam tenir temps.
- Vàreu fer guerra de neu?
Alguns nens i nenes es van llançar boles.
- El paisatge era bonic?
-Sí, era molt bonic, estàvem envoltats de muntanyes amb boscos i prats.
- Va ser molt llarg el viatge amb autocar?
-Sí, perquè a l'anada teníem moltes ganes d'arribar, però a la tornada ens van posar pel·lícules.
- Amb quins professors heu anat?
-Amb els tutors, la Maribel i l'Àngel, i les monitores, la Laura i la Núria.
- Us han agradat les convivències?
Sí, perquè hem anat a la neu a esquiar i perquè han estat de cinc dies.

Convivències

P-4

Els nens i nenes de P-4 us volem explicar una cosa molt emocionant per a nosaltres: hem fet un pas de gegant en el nostre creixement, hem anat de colònies!!

Per a la majoria de nosaltres era el primer cop que marxàvem, i ha estat fantàstic!!

Dormir amb els nostres amics/gues, les últimes converses abans d'acabar de tancar els ulls, el despertar dins un sac amb els amiguets al costat...

Esmorzar, dinar, berenar, sopar... la vida quotidiana de cada dia viscuda amb les nostres mestres i monitors: Mireia, Marc, Enric, Mireia, Francesc, Dolors, Carme i Núria. Ells diuen que ens hem apropiat una mica més i nosaltres també ho sentim així.

Hem jugat, hem viscut experiències úniques, sí,sí, fins i tot una nit van caure totes les estrelles del cel i nosaltres les vam agafar. Per això la nit següent el cel estava tot estrellat.

També hem conegut un personatge entranyable, en Gru-Gru.

Sabeu?, vam tornar amb un sabor molt dolç, haver-ho passat força bé.

Un petó dels Mickeis i Minnies dels Dinosauris i dels Tresors i... A Reveure!

En Gru-Gru amb un grup d'alumnes de P4.

JORNADES CULTURALS A L'ESCOLA

Del 23 al 26 de març vàrem celebrar la Setmana Cultural a l'escola.

Aquest any va coincidir amb el Centenari del nostre col·legi. A classe, vam treballar la història de la nostra escola fent un quadernet de fitxes.

Antics alumnes de l'escola, avis i pares, van venir a explicar-nos anècdotes de quan eren petits. Va ser molt curiós i interessant.

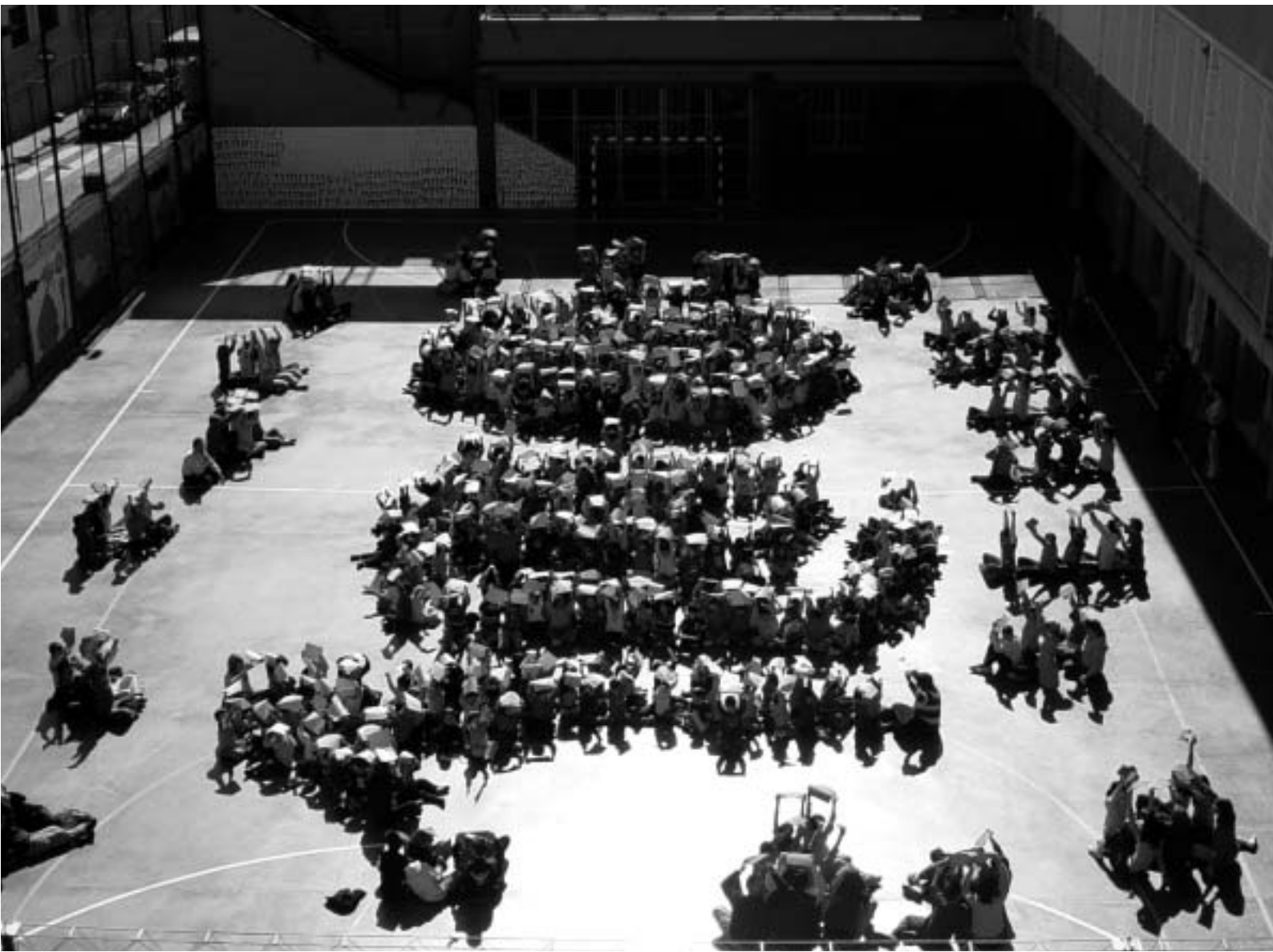
El dimecres va ser el dia de les portes obertes. Van venir els pares i van menjar pastissos. Després vam fer jocs, primer, a la classe i després, al pati. Hi havia: sopa de lletres, mots encreuats, diferències, l'himne del Centenari, laberints, llenguatge per a cecs...

També es podia visitar l'exposició de treballs que hi havia al menjador.

El dia del Centenari, el 25 de març, hi va haver xocolatada per a tothom. Ens vam posar la samarreta del Centenari per poder-nos fer una fotografia tots els alumnes al pati. Com que també van venir els de Secundària, en total érem uns 1800. També ens va gravar Barcelona televisió.

Durant tota la setmana, anàvem baixant curs per curs per deixar l'empremta dels nostres peus en un mural fet a la paret del pati.

A la tarda de l'últim dia, tots els nens i nenes de Primària vam fer un mosaic amb papers de colors formant el logotip del Centenari.

Fotografia de tots els alumnes al pati del Centre.

Pastís del Centenari.

Xocolatada al pati.

1r Premi de Fotografia. Centenari de foc i fum. Jacinto Salvadó.

3r Premi de fotografia Fins al cel. Lidia Pallarès.

2n Premi de fotografia. 100 anys, cent globus. Demetrio Loras.

